

"විනයො නාම සාසනස්ස ආයු. විනයෙ ධීතෙ සාසනං ධීතං හොති" යන සධ්ගීතිකාරක මහරහතන් වහන්සේලාගේ වචනය පරිදි තථාගතයන් වහන්සේගේ ආඥා දේශනාව වූ විනය පිටකය, සඵඤ්ඤාසනයේ ජීවය වන බැවින් ද, විනය පවත්නා තෙක් ම බුදු-සස්ත පවත්නා බැවින් ද සකල ශාසනමාමක හික්ෂුන් විසින් ම අත්‍යාදරයෙන් විනය පිටකය පරිශීලනය කළ යුතු ය. සීමාබන්ධනඋපසම්පදදී විනයපිටකයෙහි එන කර්ම, විනය කර්ම නම් වේ. කුලපුත්‍රයන් උපසම්පද කොට බුදුසස්තට ඇතුළු කිරීම හා එසේ බුදුසස්තට ඇතුළු වූ කුලපුත්‍රයන්ගේ ශීලය නැවත නැවත සංස්කරණයන් විනයකර්ම මාර්ගයෙන් ම සිදු කළ යුතු බැවින් විනය කර්මය ද බුදු-සස්තෙහි උසස් තැනක් ගන්නකි.

විනය කර්ම කරන කල්හි විනයාගත ක්‍රම නො ඉක්මවා ඉතා පිරිසිදු ලෙස ම එය කළ යුතු ය. වරදවා කරන විනය කර්මය කෙළේ ද නො කෙළේ වේ. නො දැන වුවද විනය කර්ම වරදවා කිරීම ඉතා නපුරෙකි. එයින් බුදු-සස්ත නැසෙන්නේ ය. වරදවා සීමාබන්ධනයක් කළහොත් ගල්කණු සිටවා ඇත ද එය සීමාවක් නො වේ. එහි කරන විනය කර්ම එකකුදු හරියන්නේ නොවේ. එහි උපසම්පදවක් කෙළේ ද, ඒ උපසම්පද කරනු ලැබුවෝ උපසම්පන්නයෝ නො වෙති. මතු කාලයේදී ඒ අසීමාවල උපසම්පද කරනු ලැබුවන් විසින් කරන පැවිදි උපසම්පද එකකුදු නො හරී යන්නේ ය. සීමාව හොඳ වුව ද උපසම්පද කර්මය වරදවා කරන ලද්දේ නම්, ඔවුහු ද අනුපසම්පන්නයෝ ම වෙති. මතු කාලයේදී ඔවුන් විසින් පැවිදි කරන ගෝලයෝ ද නො පැවිද්දෝ-අනුපසම්පන්නයෝ ම වෙති. වරදවා විනයකර්ම කිරීමෙන් වන හානියේ බරපතල බව මේ කරුණු වලින් තේරුම් ගත යුතු ය.

විනයකර්ම ගැන මනා දැනුමක් ඇතිවීමට සම්පූර්ණ විනය පිටකය ම මෑතවත් උගත යුතුය. නො එසේ නම්, විනය කර්ම හෝ වෙන් වශයෙන් උගත යුතුය. මෑතවත් විනය කර්ම කළ හැකි වීමට පොත් පරිශීලනයමත් ප්‍රමාණ නො වේ. ඒ සඳහා විනයකර්ම කළ පුරුද්ද ද සිතිය යුතුය. අතීතයෙහි විසූ බොහෝ හික්ෂුණු විනය කම් ගැන දැනීම හා කළ පුරුද්ද ඇත්තෝ වූහ. මෙකල හික්ෂුණු අතර විනයකර්ම ගැන මනා දැනුම හා කළ පුරුද්ද ඇති හික්ෂුණු බහුල නැති බව කිය යුතුය. එයට හේතු කීපයකි.

අතීත හික්ෂුවට ධර්මවිනය පරිශීලනයට තමාගේ මුළු කාලයම යෙදවිය හැකිව තිබිණ. වර්තමාන හික්ෂුවට ලෝකයෙහි තත්ත්වයක් ඇතිව වාසය කිරීමට ධර්ම විනය හැර තවත් බොහෝ දේ ඉගෙනගන්නට සිදුවී තිබේ. එබැවින් වර්තමාන හික්ෂුවට තමාගේ උගෙනීමේ කාලයෙන් වැඩිහරියක් ධර්මවිනයයෙන් පිටත් දේ උගෙනීම සඳහා යොදවන්නට සිදුවී තිබේ. එයද මෙකල හික්ෂුණුවට ධර්මඥානය හා විනයඥානය මදවීමේ එක් හේතුවකි. පිරිවේණක උගෙනීම අවසන් කොට සිය අරමට පැමිණියා වූ හික්ෂුවට ද පත්සලේ කටයුතුවලට හා දයකයන්ගේ කටයුතුවලටත්, සවිසයාගේ කටයුතුවලටත්, තමාගේ අඩුපාඩු කම් පිරිමසා ගැනීමේ වැඩවලටත් මුළු කාලයම යොදවන්නට සිදු වේ. එද මෙකල හික්ෂුවගේ ධර්මවිනය ඥානය මදවීමේ එක් හේතුවකි.

ලාභිකික හික්ෂුණුව විනයකර්ම භූපුරුදු වීමට ඇති තවත් හේතුවක් නම්, ඒ ඒ තිකායවල උපසම්පද කර්මය එක් එක් පිරිසක් විසින් අයිති කර ගෙන තිබීම ය. උපසම්පද කර්මය තථාගතයන් වහන්සේ විසින් එක් පිරිසකට පමණක් හිමිකර ඇතියක් නො වේ. එය උපසම්පදව ඇති සකල හික්ෂුණුව ම හිමි ය. මධ්‍ය දේශයෙන් පිටත ඕනෑම ප්‍රදේශයක පිහිටි සීමාවකදී උපසම්පදව ඇති හික්ෂුණු පස් නමක් එක්ව උපසම්පද කර්මය කළ හැකි ය.

බුද්ධකාලයෙහි ඒ ඒ පෙදෙස්වල විසූ උපසම්පදප්‍රේක්ෂකයන් උපසම්පද කර තිබෙන්නේ ඒ ඒ පෙදෙස්වල විසූ හික්ෂුණු විසින් ම ය. මුරුමයේ දැනුණ ඒ ඒ පෙදෙස්වල උපසම්පද කර්මය

කරන්නේ ඒ ඒ පෙදෙස්වල හික්කුන් විසින් ම ය. උපසම්පද කර්මයට නියමිත විශේෂ පිරිසක් හා විශේෂ තැන් එහි නැත. සෑම තැනම කෙරෙන උපසම්පද කර්ම වෙනසක් නැතිව එහි පිළිගනු ලැබේ. රටේ සියලු පෙදෙස්වල ම උපසම්පද කර්මය එහි කෙරෙන බැවින් ඒවාට සහභාගිවන්නට ලැබීමෙන් සියලුම හික්කුන්ට විනය කර්ම කිරීමේ පුරුද්ද ඇතිවේ. ලංකාවේ ද ඒ සිරිත පවතින හොත්, බොහෝ හික්කුන්ට විනය කර්ම පිළිබඳ අභ්‍යාසයක් ඉබේම ලැබෙන්නේ ය.

එක් පිරිසකට ම උපසම්පද කර්මය හිමිවී තිබීමේ ගුණාගුණ දෙකම කිය හැකි ය. කොතෙක් ගුණ එහි ඇතත් ඉතාම නපුරු ආදීනවයක් ද එහි ඇත්තේ ය. එනම්:- උපසම්පදව හිමි කරගෙන සිටින පිරිස යම්කිසි ක්‍රමයකින් අශුද්ධ පිරිසක් වී නම්, මුළු නිකායට ම - ඒ නිකායේ සච්ඡපරම්පරාවට ම උපසම්පදව නැති වී යාමය. උපසම්පදපෝක්ෂකයකුට උපසම්පදව ලබා ගැනීමට ඇති ඉතාම හොඳ ක්‍රමය නම්, තමා හොඳින් දන්නා හඳුනන, නිර්මල උපසම්පදව ඇතියන් සැටියට සැකයක් නැතිව තමාට පිළිගත හැකි පිරිසකගෙන් උපසම්පදව ලබා ගැනීම ය. එසේ උපසම්පදව ලබාගත් හික්කුන්ට තමාගේ උපසම්පදව පිළිබඳ සැකයක් ඇති නො වේ. ඒ නිසැකි බව ආදරයෙන් ශිලය රැකීමටත් කරුණක් වේ. තොරතුරු නොදන්නා හඳුනන පිරිසකගෙන් උපසම්පදව ලබාගත් තැනැත්තාට තමාගේ උපසම්පදව පිළිබඳව ස්ථිර විශ්වාසයක් ඇති නො වේ. නොයෙක් විට උපසම්පදව ගැන කුකුස් ඇති වේ. එය හොඳින් මහණදම් පුරනු කැමති කුලපුත්‍රයෙකුට මහත් බාධාවෙකි. අධෛර්‍යයට කරුණකි.

උපසම්පද කර්මය එක් පිරිසකට පමණක් හිමිවී තිබීමේ තවත් ආදීනවයක් නම්, උපසම්පදපෝක්ෂකයන්ට හා මවුන්ගේ ගුරුවරුන්ට බොහෝ මුදල් සපයන්නට සිදුවීම ය. අද පවත්නා තත්ත්වයේ සැටියට නම්, මුදල් වැය නො කොට උපසම්පදව නො ලැබිය හැකි ය. පැවිද්දන්ට මුදල් පරිහරණය තහනම් කොට සිකපද පැනවූ තථාගතයන් වහන්සේ මුදල් වැය නො කොට නො ලැබිය හැකි උපසම්පදවක් නො පනවන සේක. උන් වහන්සේ විසින් උපසම්පදව පනවා ඇත්තේ පා-සිවුරු ඇති කවර දුස්තත්

උපසම්පදපෝකෂකයකුට වුවද ශක්‍යකුණු වැය නො කොට උපසම්පදව ලැබිය හැකි පරිද්දෙනි.

අද උපසම්පදව පිළිබඳව පවත්නේ ඊට ඉඳුරාම වෙනස් ක්‍රමයකි. උපසම්පදව මුදල් වැය කොට ලැබිය යුක්තක් වී ඇති බැවින් ගිහියන් මඟුල් ලියුම් නැ-මිතුරන්නට යටත්නාක් මෙන් උපසම්පද කර්මයට මුදල් ලබනු පිණිස නැ-මිතුරන්ට දයකයනට ලියුම් යැවීම අද රටේ සිරිතක් වී තිබේ. උපසම්පද කාලවලදී සමහරුන්ට ඒ ගැන එවන ලියුම් එකක් දෙකක් නොව බොහෝ ගණනක් ද ලැබේ. එය රටට කරදරයකි. බොහෝ දෙනාගේ අප්‍රසාදයට ද කරුණකි. එක් එක් නිකායක එක් එක් පිරිසක් විසින් ම උපසම්පද කර්මය කරන කල්හි එහි යම් කිසි වරදක් ගෙන මුළු නිකායටම උපසම්පදව නැතය කියා තවත් කෙනකු විසින් චෝදනා කරන්නට ඉඩ ඇති බැවින් එක් එක් පිරිසකට ම උපසම්පද කර්මය හිමිකර ගෙන තිබීම නිකාය හේදය උග්‍රවීමට ද හේතුවකි. කරුණු මෙසේ හෙයින් එක් එක් පිරිසකටම උපසම්පද කර්මය හිමිවී තිබීමේ සුදුසු නුසුදුසු බව ගැන මහාසඬ්ඨයා වහන්සේ කල්පනා කරන සේක්වා!!

විනයකම් පිළිබඳ දත යුතු කරුණු විනය පිටකයෙහි එක් පරිච්ඡේදයකම සඳහන් නො වන බැවින් විනය පොත් කියවා විනයකම් ගැන දත යුතු සියල්ල දැන ගැනීමට ලෙහෙසි නැත. විනය පොත් භාවිතය අඩු හික්ෂුන්ට විනය පොත්වලින් ඒ ඒ විනයකම් ගැන සඳහන්වන තැන් පවා සොයා ගැනීම අපහසු ය. එබැවින් විනයකම් ගැන පලපුරුදුකම් මඳ වූ ද, විනය පොත් භාවිතය මඳ වූ ද හික්ෂුන්ට ඒ ඒ විනය කම් කරන සැවි පහසුවෙන් දත හැකි වනු පිණිස, විනය කමීයන් නිවැරදි ලෙස කර ගත හැකි වනු පිණිස, සම්බුද්ධ ජයන්තිය නිමිත්ත කොට විනයකම් පොත නම් වූ මේ ග්‍රන්ථය සම්පාදනය කරන ලදී.

මෙහි පැවිදි කිරීම හා උපසම්පදකර්මය ද, උපසම්පන්න හික්ෂුන්ගේ ශිලපාරිශුද්ධිය සඳහා කරන්නට සිදු වන විනය කර්ම බොහෝ ගණනක් ද, වරද කරන හික්ෂුන්ට දඬුවම් පිණිස කරන

පබ්බාජනියකර්මාදී කර්ම බොහෝ ගණනක් ද, ගිහියන්ට දඩුවම් පිණිස කරන පත්ත නික්කුජ්ජන කර්මය ද, සධ්දයාගේ හා පුද්ගලයන්ගේ පහසුව පිණිස කරන විනයකර්ම බොහෝ ගණනක් ද, දුෂ්කර විනයකර්මයක් වූ සීමා බන්ධන කර්මය ද පහසුවෙන් තේරුම් ගත හැකි පරිදි දක්වා ඇත. විනයෙහි අවියත් හික්ෂු පිරිසකට වුව ද මේ පොතේ ආධාරයෙන් නිවැරදි ලෙස උපසම්පද කර්මයක් සිදු කළ හැකි වනු ඇත. දැනට හික්ෂුන් අතර කෙරෙන හික්ෂුන්ට යම් යම් අවස්ථාවලදී කරන්නට සිදුවන විනය කර්ම සියල්ල ම අඩුවක් නැතිව මෙහි ඇතුළත් වී ඇත.

කර්මවාක්‍යය කීම ඉතා සැලකිල්ලෙන් කළ යුත්තකි. කීමේ දී වරදක් වුවහොත් කර්මය සිදු නො වේ. එබැවින් විනය ගරුකයෝ පොත් බලා ගෙන ම කර්මවාක්‍යය කියති. වයෝවෘද්ධ මහාසථවිරයන් වහන්සේලාටත් පහසුවෙන් කියවිය හැකි වනු පිණිස මෙහි කර්මවාක්‍යයන් ලොකු අකුරින් මුද්‍රණය කරවා ඇත.

වර්ග කීපයක අකුරු යොදවන මෙබඳු පොතක් මුද්‍රණය කිරීම කල් ගත වන දුෂ්කර වැඩකි. එහෙත් මරදහේ අනුල මුද්‍රණාලයේ කළමනාකාර තැන්පත් ඩබ්ලිව්. ඩී. ජේ. රත්නායක අප්පුහාමි මහතාගේ ක්‍රියා සුරත්වයෙන් මේ පොතේ වැඩ ඉතා කෙටි කලකින් නිමවූ බව ප්‍රීතියෙන් සඳහන් කරමු.

පොතක් මුද්‍රණය කරවීමේ දී ගත්කරුවකුට කරන්නට සිදුවන සෝදුපත් කියවීම් ආදී හැම වැඩක් ම මේ පොත මුද්‍රණයේදී ඉතා සැලකිල්ලෙන් කර දුන් අපගේ ශිෂ්‍ය හේන්ගොඩ කල්‍යාණධම්ම නමට පින්සිදු වේවා.

මුද්‍රසාසුත බැබළේවා !

මීට-ශාසනස්ථිතිකාමී,
ජේරුකාගේ වෘද්ධමල සථවිර